

supplerende stipendierater efter § 25 c, stk. 3 og 5. Der foretages derfor en central registrering heraf i Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, jf. den foreslåede § 25 g. Indskrives en Ph.D.-studerende i løbet af forskeruddannelsen ved en anden uddannelsesinstitution end den, hvor vedkommende begyndte forskeruddannelsen, får den modtagende institution i Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte oplyst den studerendes samlede forbrug af stipendierater, så institutionen kan tildele den studerende det nødvendige antal stipendierater af et samlet forbrug på højst 144 rater.

Modtager en studerende støtte eller løn af private eller offentlige midler (bortset fra støtte efter afsnit I) til at gennemgå forskeruddannelsen, kan uddannelsesinstitutionen under hensyn hertil tildele et færre antal stipendierater, eller nedsætte antallet af det oprindeligt tildelte samlede antal stipendierater til forskeruddannelsen.

Ansøger en studerende først om forskeruddannelsesstipendium i forbindelse med de afsluttende dele af forskeruddannelsen, tildeles alene stipendierater til dette forløb af uddannelsen. Som udgangspunkt regnes med 4 stipendierater pr. uddannelsesmåned, hvis den studerende ikke modtager anden støtte eller løn til forskeruddannelsen.

Ingen uddannelsessøgende kan modtage mere end i alt 144 stipendierater til forskeruddannelse, jf. dog forslaget § 25 c, stk. 3 og 5. Tildeling af supplerende stipendierater i tilfælde af sygdom, fødsel eller adoption kan kun ske, hvis alle ordinære stipendierater ikke er forbrugt.

Til § 25 d

I forbindelse med høringen om lovforslaget har en række institutioner udtrykt bekymring for, at det vil være vanskeligt at rekruttere forskningsegne studerende på grundlag af den foreslåede nye stipendiesats. Det gælder særligt for områder, hvor der er en stærk efterspørgsel fra det private arbejdsmarked, hvor der til kandidatuddannelsen forudsættes en klinisk efteruddannelse (f.eks. lægestudiet), eller hvor man finder det ønskeligt af hensyn til området at rekruttere kandidater, som i et par år eller mere har haft en for uddannelsen relevant erhvervsmæssig beskæftigelse.

I lyset af de fremførte synspunkter indeholder lovforslaget derfor en mulighed for, at institutionerne kan yde et rekrutteringstillæg til Ph.D.-stipendiet på indtil 5.000 kr. om måneden. Dette tillæg kan ydes under henvisning til ovennævnte forhold.

Forskningsmiljøer, der ikke er involveret i eksterne forskningsprogrammer og herved har mulighed for at lønne de studerende i forbindelse med eksternt forskningsarbejde, får gennem denne bestemmelse også mulighed for at forhøje de studerendes indkomst.

Til § 25 e

Stipendietildeling og udbetaling samt administrationen i øvrigt sker decentralt på den enkelte uddannelsesinstitution, der ligeledes sørger for skatteatræk, indberetning til skattemyndighederne m.v. i forbindelse med stipendieudbetaling. I lighed med afgørelser i forbindelse med tildeling af støtte efter afsnit I, som er tillagt institutionerne, skal kompetencen være hos institutionens leder, dvs. rektor. Rektor kan overlade sine beføjelser helt eller delvis til institutionens medarbejdere, f.eks. dekaner, som så træffer afgørelse på rektors ansvar.

En studerendes tildeling (klippekort) og løbende forbrug af stipendierater (klip) registreres centralt i Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte, jf. § 25 g.

Uddannelsesinstitutionen skal ved godkendelsen af, om en studerende kan have lønnet arbejde uden for uddannelsen i forskeruddannelsesperioden, lægge vægt på arbejdets karakter og det tidsmæssige omfang i forhold til forskeruddannelsen.

Til § 25 g

Ved indberetning om udbetalte stipendierater i et støtteår, hvor den uddannelsessøgende også har modtaget støtte efter lovens afsnit I, forhøjer Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte automatisk det for den uddannelsessøgende beregnede fribeløb efter lovens § 8 a med et beløb, som svarer til udbetalt støtte efter lovens afsnit II. Udbetalt støtte efter lovens afsnit II hindrer derved ikke den studerende i at få maksimal støtte efter lovens afsnit I.